

[Poul Boeg.]

om besiddelse til eget forbrug, men det rører altså ved dette retstekniske spørgsmål, som andre har været inde på.

Når vi fra centrum-demokraternes side stiller os tvivlende over for forslaget, er det navnlig ud fra den tankegang, som den radikale ordfører hr. Gudme gav udtryk for. Man kan nok påpege visse divergenser mellem loven og cirkulæret, men det centrale spørgsmål er jo i og for sig ikke så meget det formelle, som hvad der i realiteten må vurderes som værende det rigtige. Og dér tror vi, bl. a. på grund af de oplysninger, som vi i hvert fald har fået om nedadgående hashforbrug, og den tvivl, der er om, hvorvidt dette virkelig fører til, at man går over til anvendelse af hårde stoffer, at det i disse tilfælde har en rimelighed at fare med lempe, og at det nok rammer det, som gennemsnitlig også vil være befolkningens vurdering.

Men vi er naturligvis klar over, at der her foreligger et vigtigt ikke blot juridisk, men vel i endnu højere grad socialt-humant problem, som fortjener, at vi gør mest muligt ved det, og vi vil derfor meget gerne gå ind i et positivt og konstruktivt udvalgsarbejde, hvor vi ved fælles hjælp søger at finde den bedst mulige løsning på dette samfundsproblem.

Poul Dam (SF):

Jeg anser det ikke for muligt at gå ind i en seriøs debat på grundlag af dette forslag. Det er i den grad præget af misforståelser, at det ville skade den meget vigtige debat om hash og narkotika, som bør føres, og som desværre har fået dårlige vilkår her i folketinget, efter at vi nedlagde narkotikaudvalget for et par år siden.

Om forslaget her skal jeg i øvrigt sige, at selve titlen underer mig meget. Det er klart, at rigsadvokatens cirkulære er i overensstemmelse med gældende ret. Hvis det ikke var det, ville der være grund til at gøre ansvar gældende mod rigsadvokaten og mod de ministre, der har fungeret i den pågældende tid. Det måtte vel nærmest blive rigsretsanklage. Jeg går ud fra, at det ikke er det, der ligger i forslaget — det er ikke det, der er tænkt at ligge i forslaget, men det er faktisk det, der ligger der.

Vi kan, som man måske vil have forstået, ikke have noget at gøre med dette forslag.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi kan sige til kristeligt folkeparti som til øvrige partier, der er enige med os om det, at vi selvfølgelig er indforstået med, at vi hurtigst muligt skal vores narkotikahandel til livs her i landet. Men vi sagde allerede, da vi for nylig diskuterede forslaget om at forhøje strafferammerne for den alvorlige narkotikakriminalitet, at vi var dybt betænkelige, fordi vi mente, at den lov, der var vigtigst i hele vores narkotikaproblem, var en lov om øgede behandlingsmuligheder, øget økonomisk støtte — og så i det hele taget en politisk linje, der øger tolerancen over for vores narkoofre, fordi de er meget hårdt ramt og har meget dårlige behandlingsmuligheder for øjeblikket.

Jeg må måske i den forbindelse sige til fremskridtspartiets ordfører, at al den megen snak om alle disse mange penge, de mennesker får, har ikke noget hold i virkeligheden. Vi har ikke mange mennesker på vores sociale budget, sådan som man ynder at fremstille det, der lever i sus og dus på socialhjælp. Af vores meget, meget store sociale budget bruger vi, jeg tror 221 mill. kr. i alt til at udbetale det, der hedder offentlig hjælp. Det er altså en lille gruppe mennesker, der får en ringe økonomisk assistance, og det andet er faktisk falsk propaganda over for befolkningen.

Jeg var meget bekymret, da vi diskuterede de forhøjede strafferammer, fordi vi vel alle sammen er bange for afsmitningen nedad. Efter første behandling af sagen har jeg talt med nogle beneficerede advokater og med flere af fængslernes forsorgsfolk, der siger, at de ikke alene aner, men allerede ret klart kan se konturerne af, at domstolene muligvis vil lade denné afsmitning foregå nedad, og også mellemhandlere og narkoofre måske får højere straffe.

Jeg ved, at vi fik et meget positivt tilsagn fra ministeren om at søge at undgå dette, men nu er det jo alle dage domstolene, der lægger denne praksis og ikke politikerne. Derfor synes jeg, det må belyses meget nøje i retsudvalget, om der virkelig er hold i, at vi får denne afsmitning, for det vil i så fald ændre vores indstilling også til det første forslag, ikke mindst fordi vi jo ved, at også på vores statshospitaler og i vores fængsler er der stadig væk narkotikaindsmugling, og vi ved, vi ikke har de store muligheder for